

ویژه نامه سالروز شهادت حضرت جواد الائمه، امام محمد تقی (علیه السلام)

اسم مبارک: محمد	تاریخ ولادت: نیمه رجب سال ۱۹۵ هجری قمری
کنیه: ابوجعفر	محل ولادت: شهر مدینه
القاب: تقی، جواد	تاریخ شهادت: روز آخر ذیقعده سال ۲۲۰ هجری قمری
نام پدر: علی بن موسی الرضا (علیه السلام)	محل شهادت: شهر بغداد
نام مادر: سبیکه	مدت امامت: ۱۷ سال

حضرت جواد(ع) در مجموع دوران امامت خود با دو خلیفه‌ی عباسی یعنی «مأمون» و «معتصم» معاصر بوده‌اند.

عصر امام رضا(ع) عصر ویژه‌ای بوده و حضرت در تعیین جانشین خود با مشکلاتی روبه‌رو بوده که در عصر امامان قبلی بی‌سابقه بوده؛ زیرا از یک‌سو پس از شهادت امام کاظم(ع) گروهی که به «واقفیه» معروف شدند، بر اساس انگیزه‌های مادی امامت حضرت رضا(ع) را انکار کردند و از سوی دیگر ایشان تا حدود چهل و هفت سالگی دارای فرزند نشده بود و چون احادیث رسیده از پیامبر(ص) حاکی بود که امامان دوازده نفرند که نه نفر آنان از نسل امام حسین(ع) خواهند بود. فقدان فرزند برای امام رضا(ع) هم امامت خود آن حضرت رو هم تداوم امامت را زیر سؤال می‌برد و «واقفیه» این موضوع را دستاویز قرار داده و امامت حضرت رضا(ع) را انکار می‌کردند. بنابر این با ولادت حضرت جواد(ع) تمام شبهاتی که درباره‌ی امامت امام رضا(ع) به وجود آمده بود، همه از میان برداشته شد.

مولودی پر خیر وبرکت

بهترین سوگواری در شهادت جواد الائمه (علیه السلام) آن است که به وصایای آن حضرت عمل کنیم.

بخشی از زیارت حضرت امام محمد تقی(ع)

سلام بر تو ای اباجعفر، ای محمد ابن علی که نیکوکار، پرهیزکار و پیشوای وفاداری!

سلام بر تو ای نشانه بزرگ خداوند، سلام بر تو ای حجت بزرگ خدا بر خلق!

سلام بر تو ای پاک از هر لغزش و گناه، سلام بر تو ای منزّه و میرا از هر خشونت و سخت گیری!

سلام بر تو ای محبوب و پسندیده نزد بزرگواران عالم!

سلام بر تو ای ستون و نگهبان بنای دین اسلام! شهادت می‌دهم که تو ناصر و حجت خاص خدایی و حجت بالغه الهی بر خلق زمین.

همانا تو طرف دار دین خدایی و برگزیده خلق خدایی و محل ودیعه اسرار علم خدا و علوم پیامبران خدایی و اصل و رکن اصیل ایمان و مفسر آیات قرآنی و من گواهی می‌دهم که هرکس پیرو تو باشد، در راه حق و هدایت است و هرکس [ولایت و امامت] تو را انکار کند و با تو دشمنی کند، در راه ضلالت، پستی و جهالت است و من

نزد خدا و تو، از دشمنانت در دنیا و آخرت بیزاری می‌جویم و تا من هستم و شب و روز باقی است، سلام بر تو باد

خلاصه‌ای از دوران امامت حضرت جواد (علیه السلام)

دوران خردسالی

از آن‌جا که حضرت جواد(ع) نخستین امامی بود که در کودکی به امامت رسیده بود(هشت سالگی) طبعاً سؤالاتی در اذهان عمومی به وجود آمده بود که حضرت با پاسخ‌های محکم به آن‌ها جواب می‌داد. به طور نمونه: حضرت به آن‌ها می‌فرمود: « همان‌گونه که حضرت یحیی(ع) در دوران کودکی به پیامبری رسید و حضرت عیسی(ع) در گهواره سخن گفت، من نیز به قدرت الهی به امامت رسیدم.»

مسافرت اجباری

زمانی که مأمون از طوس به بغداد آمد نامه‌ای برای امام جواد(ع) فرستاد و او را به بغداد دعوت کرد. البته این دعوت نیز مثل دعوت امام رضا(ع) به طوس، دعوت ظاهری و در واقع سفر اجباری بود. حضرت پذیرفت و بعد از چند روز به بغداد آمد و مأمون، دخترش «ام فضل» را به ازدواج حضرت درآورد تا مراقبی دائمی بر امام گمارده باشد.

مناظره‌های زمان مأمون

حضرت جواد(ع) منظره‌ها و بحث‌های علمی و زیبایی داشتند که برخی در زمان مأمون صورت گرفت. با دانشمندان بزرگی از جمله «یحیی بن اکثم» داشتند که در تمام این بحث‌ها حضرت بر آنان غلبه کردند. لازم به ذکر است که این مناظره‌ها را مأمون برای ازبین بردن چهره‌ی حضرت در میان مردم برگزار می‌کرد که به اهداف شوم خود نرسید.

بازگشت به مدینه

حضرت جواد(ع) مدتی از دوران زندگی خود را به همراه همسرش «ام فضل» در مدینه سپری کردند و تا سال ۲۲۰ هجری قمری در مدینه می‌زیستند. او در همین سال توسط برادر مأمون یعنی «معتصم عباسی» دوباره به بغداد آورده شد.

مناظره‌های دوران معتصم

حضرت جواد(ع) هم‌چون زمان مأمون در زمان معتصم هم دعوت به مناظره‌های علمی می‌شدند و باز هم در همه‌ی این مناظره‌ها به همه‌ی دانشمندان غلبه می‌کردند که علت شهادت ایشان یکی از همین مناظره‌ها بود. چرا که حضرت جواد(ع) بر قاضی بغداد به نام «ابن ابی دؤاد» غلبه کردند و او از روز حسد و کینه پیش معتصم رفت و گفت: «وجود حضرت به صلاح حکومت شما نیست و باید او را از میان بردارید.»

شهادت حضرت

معتصم با تحریک قاضی بغداد، حضرت جواد(ع) را توسط همسرش «ام فضل» در سال ۲۲۰ هجری قمری مسموم و شهید کرد.